

บ้านเราสวยทุก

ปีที่ ๕๖ ฉบับที่ ๒ ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๖๑
นิตยสารภาพข่าวทักษิณ สำนักกิจการความมั่นคงภายใน
กรมการปกครอง ISSN ๐๑๒๐ - ๓๐๘

บทบาทสตรี กับงานความมั่นคง

บทบรรณาธิการ เดือนมีนาคม 2561

บ้านเราสงบสุข

วารสารบ้านเราสงบสุข

นิตยสารภาพข่าวทุกมิติ

ประธานกรรมการอำนวยการ อาทิตย์ บุญญะโสภิต

รองประธานกรรมการอำนวยการ

ศักดิ์ชัย แดงฮ่อ, ชำนาญวิทย์ เตรีตน์, นิวัฒน์ รุ่งสาคร

เลขาธิการคณะกรรมการอำนวยการ

อุดมเขต ราษฎร์นุ้ย

หัวหน้าสำนักงาน

ศักดิ์ชัย แดงฮ่อ

รองหัวหน้าสำนักงานและบรรณาธิการ

อุดมเขต ราษฎร์นุ้ย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

จักรเศ พิทยาคม

ผู้จัดการ

จักรเศ พิทยาคม

เลขาธิการบรรณาธิการ

ฐวัฒน์ ช่วยชูวงษ์

กองบรรณาธิการ

จักรเศ พิทยาคม, กชนัท พัฒนะวิชัย, ฐวัฒน์ ช่วยชูวงษ์,
ชมพิชา ชาญกุล, บัณฑูร สุนทรสมบัติ, ตรีเพชร ปุณยวารักษ์,
พัฒนจิตา นาคสุโขสันต์, ปริญา เทียนทรัพย์,
อดิพนธ์ ไชยกุล, พุทธิพงษ์ ศิริพินาต, จ.อ.สุมาศ ชรรณสาร,
เจตน์พงศ์ โชควัฒน์วิรุณ, พงษ์พัฑฒ์ สีนราย,
ชัยญพัทธ์ สมบูรณ์ผล, สันติภาพ คุณศิริวัฒนา

กองจัดการ

รัชกรณ รัชต์วัฒน์กุล, ปริญา เทียนทรัพย์, อดิพนธ์ ไชยกุล,
ศุภาวิทย์ จิตรสุวรรณอิง, พริษฐ์ นัทธี, กาญจนา มาตวิจิตร,
สุธารัตน์ แก่นเพชร, ขวัญใจ จินสุข, ปรีชา บุญเกื้อ, วัลลภ สายสร้อย,
ชัยญพัทธ์ สมบูรณ์ผล, สันติภาพ คุณศิริวัฒนา

สำนักงาน

กองบรรณาธิการวารสารบ้านเราสงบสุข
สำนักกิจการความมั่นคงภายใน กรมการปกครอง
กระทรวงมหาดไทย ถนนอัษฎางค์ แขวงวัดราชบพิธ
เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200
โทรศัพท์ 02 226 0533 โทรสาร 02 222 8860
E-mail : myhomepeace@hotmail.com

พิมพ์ที่

สภายืดออฟอาร์ต เลขที่ 17 แขวงหนองแขม
เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160 จำนวน 1,050 ฉบับ

สวัสดีผู้อ่าน วารสารบ้านเราสงบสุขทุกท่านครับ ในเดือนมีนาคมนี้
เป็นเดือนที่เข้าสู่ฤดูร้อนของประเทศไทยอย่างเป็นทางการ แม้อากาศภายนอกจะร้อน
เพียงใดขอเพียงจิตใจภายในไม่ร้อนตามสังคมก็จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขครับ
วารสารฉบับนี้ ขอนำเสนอในแนวความคิด **"สตรีกับงานความมั่นคง"**
เนื่องในโอกาสวันสตรีสากล 8 มีนาคม บทความแรก จึงขอเสนอความรู้ในเรื่อง
สิทธิสตรีชาวม้ง ซึ่งชาวม้งเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีสถานะอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
ของไทย สำหรับบทความต่อมาแนะนำบทบาทของสตรีในการรักษา
ความสงบเรียบร้อย และรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญ
ประการหนึ่ง ของสำนักกิจการความมั่นคงภายใน ในด้านการสำรวจข้ามแดน
ขอแนะนำผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายกลุ่มน้ำโขง ผู้หญิงม้ง พัฒนางาน เพื่อเสริม
สร้างความมั่นคงชายแดน และด้านการข่าวจะพาไปรู้จักกับ อิสตรีกับมิดิจาน
ด้านความมั่นคงท่ามกลางสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง นามว่า **มาตาฮารี**
สายลับหญิงโลกไม่ลืม

ขอให้ผู้อ่านทุกท่านได้รับสาระความรู้และความสนุกสนานจากการอ่าน
วารสารบ้านเราสงบสุขนะครับ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

นายอุดมเขต ราษฎร์นุ้ย
ผู้อำนวยการสำนักกิจการความมั่นคงภายใน
บรรณาธิการ

CONTENT

ภาคพงศ์ บัณฑิตบุตร
เรียบเรียง

3.4.

บันดง

บทบาทของสตรีในการรักษา
ความสงบเรียบร้อย
และรักษาความปลอดภัย
หมู่บ้านกรมการปกครอง

สิทธิของสตรีชาวม้ง
บันฑูร สุนทรสมบัติ
เรียบเรียง

ปลัดหญิงแกร่ง
แห่งชายแดนไทย-ลาว
กชนัท พัฒนะวิชัย
เรียบเรียง

5. **บทความพิเศษ**
อิสตรีกับมิดิจานความมั่นคง
6. **"มาตาฮารี"** สายลับหญิงโลกไม่ลืม
เจตน์พงศ์ โชควัฒน์วิรุณ
เรียบเรียง

พงษ์พัฑฒ์ สีนราย
เรียบเรียง
8. **ชนเผ่าลีซอ หรือลีซู่**

บทบาทของสตรีในการรักษาความสงบเรียบร้อย และรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน กรรมการปกครอง (สำนักกิจการความมั่นคงภายใน)

ภาณุพงศ์ บังฉิมบุตร : เรียบเรียง

วันสตรีสากล เดิมเรียกวันสตรีแรงงานสากล มีประวัติความเป็นมาเกิดขึ้นจากกรรมกรหญิงในโรงงานทอผ้า รัฐนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้พากันลุกฮือประท้วงให้นายจ้างเพิ่มค่าจ้าง และเรียกร้องสิทธิของพวกเธอ โดยเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นในวันที่ 8 มีนาคม ค.ศ. 1857 (พ.ศ. 2400) จนกระทั่งในวันที่ 8 มีนาคม ค.ศ. 1910 (พ.ศ. 2453) โดยการนำของ คลารา เซทกิน นักการเมืองสตรีสังคมนิยมชาวเยอรมันได้ปลุกระดมเหล่ากรรมกรสตรีเรียกร้องจนประสบความสำเร็จ เมื่อมีตัวแทนสตรีจาก 17 ประเทศ เข้าร่วมประชุมสมัชชาสตรีสังคมนิยม ครั้งที่ 2 ณ เมืองโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก และในการประชุมครั้งนั้น ก็ได้มีการรับรองข้อเสนอของ คลารา เซทกิน ด้วยการประกาศให้วันที่ 8 มีนาคม ของทุกปีเป็นวันสตรีสากล เพื่อรำลึกถึงความเป็นมาของการต่อสู้ให้ได้ว่า ซึ่งความเสมอภาค ความยุติธรรม สันติภาพและการพัฒนา

กรรมการปกครอง (สำนักกิจการความมั่นคงภายใน)
ได้มีสตรีเข้ามามีบทบาทในการรักษาความสงบเรียบร้อย และรักษาความปลอดภัยหมู่บ้านอยู่เป็นจำนวนมากไม่น้อย โดยเข้ามาเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบ (พรส.) และเข้ามาเป็น ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) โดยจะขอหยิบยกตัวอย่างสตรีซึ่งมีผลงานดีเด่นได้รับการยอมรับและเป็นประโยชน์ต่อสังคม ดังนี้

1. นางสาวนันทพร นิยมชอบ ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ บานาโพน หมู่ที่ 1 ตำบลาโพน อำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ การศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 และฝึกอบรม หลักสูตร การรักษาความสงบ เรียบร้อยภายในหมู่บ้าน ณ ศูนย์ฝึกสภามิตร โดยมี ผลงานที่ได้รับการยอมรับ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

เช่น การตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน การอยู่เวรบริการประชาชนในช่วงเทศกาลต่าง ๆ และรวม ระวังเหตุปราบปราม ติดตามจับผู้ร้าย เป็นต้น

2. นางผกาพรรณ แดงโสภากำลังศึกษาระดับปริญญาตรี (หลักสูตร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) มีตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 ตำบลละลอกเตี้ย อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดชัยนาท โดยเป็นผู้บังคับหมวด ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) มีหน้าที่ ช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือ เจ้าพนักงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้อำนาจ โดยมียุทธศาสตร์ที่ได้รับการยอมรับ และเป็น

ประโยชน์ต่อสังคมมากมายโดยผ่านการอบรมหลักสูตรตามรอยพระยุคลบาท ปี พ.ศ. 2553 หลักสูตรการให้เงินสนับสนุนประจำปี พ.ศ. 2558 หลักสูตรอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ปี พ.ศ. 2558 หลักสูตร พลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย ปี พ.ศ. 2559 และหลักสูตรกำนันผู้ใหญ่บ้านจากวิทยาลัยการปกครอง ปี พ.ศ. 2560 ประกอบอาชีพเกษตรกรได้รับรางวัลชมเชยกองทุนแม่ของแผ่นดินและรางวัลอาสาพัฒนาชุมชนดีเด่น ปี พ.ศ. 2558

จากสตรีที่ได้ยกตัวอย่างมาข้างต้น เพียงพอที่จะสะท้อนได้ว่า สตรีไทยมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในสังคมปัจจุบันในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านความมั่นคงภายใน โดยได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยภายในหมู่บ้าน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสังคมให้เกิดความสงบสุข ซึ่งเป็นรากฐานที่มั่นคงต่อความเจริญของประเทศ

สิทธิของสตรีชาวม้ง

บททศ สุนทรสมบัติ : เรียบเรียง

๗
ม

เป็นกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมาเป็นเวลานาน มีวิถีชีวิต อัตลักษณ์ และวัฒนธรรม สืบทอดมายาวนาน ซึ่งระบบครอบครัว และเครือญาติ เป็นสิ่งที่มั่งคั่งว่าเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด และยังให้ความสำคัญกับฝ่ายชายเป็นหลัก เพราะเมื่อผู้หญิงแต่งงานต้องหันมานับถือผีฝ่ายสามีและอยู่ในบ้านเป็นแรงงานในครอบครัว ลูกหลานต้องสืบสกุลฝ่ายบิดา และญาติพี่น้องทางสายเลือดบิดาจะเป็นผู้สืบแซ่สกุลต่อ ๆ กันไป ดังนั้น สถานภาพของสตรีชาวม้งเมื่อเข้าสู่พิธีแต่งงานแล้วจะต้องมาอยู่ร่วมกับครอบครัวสามี ออกจากแซ่สกุลเดิม มีการทำพิธีตัดผีจากครอบครัวเดิมต้องไปนับถือผีของฝ่ายสามี เป็นสมบัติของสามีกับครอบครัวสามีโดยเด็ดขาด ไม่มีความเกี่ยวข้องใด ๆ กับครอบครัวพ่อแม่ที่ให้นกนิศพวกเธอมา ไม่สามารถกลับมารวมผีบรรพบุรุษของพ่อแม่ได้อีกต่อไปแต่จะอยู่ภายใต้การคุ้มครองของผีบรรพบุรุษฝ่ายชาย พวกเธอต้องไปกับสามีและครอบครัวของสามี ดังนั้นหากหญิงม้งประสบปัญหาไม่ว่าจะถูกสามีทำร้าย ถูกญาติของฝ่ายชายกดขี่ข่มเหง ผู้หญิงเหล่านั้นก็ต้องอดทนอยู่ไม่มีทางไป เนื่องจากพวกเธอผ่านการ “ตัดผี” ไปเป็นสมบัติของสามีแล้ว ทั้งนี้ บทบาทและหน้าที่ในฐานะดังกล่าว ได้แก่ ให้ความเคารพยกย่อง เชื่อฟัง เลี้ยงดูปรนนิบัติ ส่งเสริมสวัสดิการ ทั้งทางกายและจิตใจ และดูแลยามเจ็บป่วย ซึ่งในสถานภาพการเป็นภรรยา จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

1. จัดการงานดี ทั้งงานบ้านงานเรือนและแบ่งเวลาทำงานให้เหมาะสม เพราะต้องทำทั้งงานบ้านและงานนอกบ้านด้วย
2. ต้องช่วยเหลือเกื้อกูลญาติทั้ง 2 ฝ่ายด้วยดี อันเป็นหน้าที่ภรรยาในการผูกน้ำใจด้วยการยกย่องนับถือ
3. ไม่ประพฤติล่วงใจสามี โดยหลังจากแต่งงานแล้วจะเลือกคบแต่เพื่อนที่เป็นสตรีด้วยกันเท่านั้น เพื่อหลีกเลี่ยงข้อครหา
4. รักษาทรัพย์ที่หามาได้
5. ขยันในภาระหน้าที่ต่าง ๆ งานบ้านและออกไร่นาแต่เช้ามีดไปจนถึงช่วงเย็นกลับจากไร่แล้วยังคงต้องดูแลลูกพร้อมกับเย็บปักเสื้อผ้า จะมีเวลาว่างเพียงช่วงเทศกาลปีใหม่นั้น

จะเห็นว่าสถานภาพทางสังคมของสตรีชาวม้ง ไม่มีความเท่าเทียมกับฝ่ายชาย ก็เพราะเนื่องมาจากคติ ความเชื่อที่ปลูกฝังกันมาเป็นเวลาช้านาน ในยุคสมัยนี้แนวคิดในเรื่องความเสมอภาคระหว่างชายหญิง จึงเป็นเรื่องที่น่าจะนำมาขบคิดกันว่าในสังคมของชาวม้งจะสามารถนำมาปรับใช้กับวิถีชีวิตของชาวม้งได้หรือไม่เพียงใด ต้องติดตาม...

"มาตาฮารี" สยาลับหญิงโลกไม่ลืม

เมื่อพูดถึงเรื่องของการศึกสงครามตลอดจนความมั่นคงของ
ประเทศชาตินั้นเราก็มักจะนึกถึงบรรดาเหล่าขุนศึกชายชาติและ
นายทหารผู้กล้าในสนามรบแต่ในความเป็นจริงในประวัติศาสตร์แล้ว
ความเยือกหรือล้มสลายของบ้านเมืองหลายครั้งหลายคราก็อยู่ใน
มืออิสตรีเช่นกันในฉบับนี้ ทีมงาน **วารสารบ้านเราสงบสุข**
จะขอพาท่านมารู้จักกับ **"มาตาฮารี"** สูดยอลดับสองหน้า
(Double Agent) "รหัส H21" จารชนสาวผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นอันตรายต่อ
ความมั่นคงของประเทศต่างๆในยุโรปมากที่สุดในช่วงสงครามโลก
ครั้งที่ 1

"มาตาฮารี" นักเต้นสุดเซ็กซี่อันโด่งดัง และยังเป็นฉายาที่
มอบให้กับบรรดาสายลับหญิงที่ใช้เสน่ห์เป็นอาวุธในการลวง
ความลับจากเหยื่อเพศชายที่หลงใหลแรงดึงดูดแห่งกามาอันยาก
จะปฏิเสธของเธอ แต่ตัวตนจริงๆ ของ มาตาฮารีอาจเป็นเพียงเหยื่อ
ของความขัดแย้งและสงครามที่ทำให้ผู้หญิงตัวเล็กๆ จะต้องดิ้นรน
เพื่อความอยู่รอดเท่านั้น

ปฐมบท < ชีวิตที่ต้องดิ้นรน >

Mata Hari เดิมชื่อ มาร์กาเรท เกอร์ทรูด เซลเล Margarethe
Geertruida Zalle เป็นชาวเนเธอร์แลนด์โดยกำเนิด โดยบังเกิด
ของเธออยู่ที่เมืองลีวาร์เดน Leeuwarden ในวันที่ 7 สิงหาคม ปี 1876
ในด้านครอบครัวพ่อของเธอเป็นช่างทำหมวกและละทิ้งครอบครัว
ไปอยู่กับหญิงอื่น และแม่ของเธอก็เสียชีวิตหลังจากนั้นไม่นานในช่วง
ที่เธออายุได้เพียง 15 ปี เมื่ออายุได้ 18 ปี เธอตัดสินใจแต่งงานกับ
นายทหารเรือ และย้ายถิ่นอาศัยตามสามีไปอยู่ที่เกาะชวา ประเทศ
อินโดนีเซียทั้งคู่มีลูกด้วยกันสองคนแต่ลูกของเธอก็เกิดป่วย
และเสียชีวิตในเวลาต่อมาเกาะชวาแห่งนี้เองที่เธอเริ่มศึกษาการร่ายรำ
ศักดิ์สิทธิ์ของฮินดูจากเทวสถานที่นี่ แล้วค่อยๆพัฒนาลีลา ที่กลาย
มาเป็นแบบฉบับของตัวเองเธอร่ายรำม่วนลำตัวแสดงความ
เป็นผู้หญิง คลายระบำหน้าทองเธอเคยอธิบายการร่ายรำของตัวเอง
ว่าเป็น บทกวีอันศักดิ์สิทธิ์

หลังจากสามีของเธอเกษียณอายุราชการในปี 1900 เธอตัดสินใจ
จะย้ายกลับมาอยู่ยุโรปไปที่เธอปรารถนาได้ไปอาศัย คือ ปารีส
แต่ครอบครัวของเธอทั้งหมดคอยพกลับมายังอัมสเตอร์ดัมใน ปี 1902
โดยสามีของเธอขอแยกทางกับเธอและกลายเป็นคนติดแอลกอฮอล์
ขณะที่มารักเรตตัดสินใจทิ้งลูกอีกคนของตัวเองไว้กับญาติของเธอ
แล้วมุ่งหน้าสู่กรุงปารีสและได้เข้าไปทำงานหลากหลายอาชีพไม่ว่าจะ
เป็นคณะละครสัตว์เป็นนางแบบให้จิตรกรเขียนภาพแต่ทั้งหมด
ทั้งมวลของอาชีพเหล่านั้นกลับไม่เคยสร้างรายได้ให้เธอได้เลย ในที่สุด
เธอสร้างชื่อเสียงขึ้นมาได้ด้วยการเป็นนักเต้นระบำแบบตะวันออก
ด้วยชุดที่ประดับด้วยอัญมณีแพรวพราวทั่วร่าง ภายใต้ชื่อนางการว่า
"คุณหญิงแมคเลา" (Lady MacLeod) ก่อนเปลี่ยนไปใช้ชื่อ
"มาตาฮารี" ภาษามาลายูที่หมายถึง แสงสว่างของดวงอาทิตย์
แปลตรงๆ ว่า "eye of the day" หรือดวงตาแห่งทิวกาล ครั้นเมื่อ
เธอออกแสดงที่พิพิธภัณฑสถานกูยเมต (Guimet Museum) ในวันที่ 13
เดือนมีนาคม ปี 1905 สร้างความตื่นตาตื่นใจให้กับผู้ชมส่งผลให้เธอ
โด่งดังชั่วข้ามคืน ด้วยลีลาการเต้นที่แสนยั่ววน มีเสน่ห์ ลึกลับและ
น่าหลงใหลจนกระทั่งได้เป็นนางแบบที่ถูกถ่ายภาพลงหนังสือจน
โด่งดังไปทั่วปารีสถือเป็นนักแสดงหญิงที่ประสบความสำเร็จและ
โด่งดังไปหลายประเทศในแถบยุโรปทั้งนี้เธอได้มีความสัมพันธ์กับ
ผู้ชายมากมายหลายตาโดยเฉพาะเหล่าบรรดานายทหารระดับสูง
ข้าราชการและนักการเมือง

< เข้าสู่เส้นทางสายมืด >

ในช่วงเวลาที่สงครามโลกครั้งที่ 1 เริ่มต้นขึ้น ขณะนั้น มาตา ฮารี ยังอยู่ในเยอรมนีซึ่งเป็นคู่ศัตรูกับฝรั่งเศสทางเยอรมัน จึงยึดทรัพย์สินทั้งหมดของเธอ (ที่อยู่ในเขตอำนาจ) ประกอบกับ ฝ่ายชาวกรองของเยอรมนีได้เห็นถึงประโยชน์ในตัวของเธอ หญิงสาวพราวเสณห์คนนี้ จึงยื่นข้อเสนอให้เธอเดินทางกลับไปยัง ฝรั่งเศส ในฐานะสายลับแลกกับเงิน 5 หมื่นฟรังก์ เธอจำต้องรับ ข้อเสนอเพื่อรักษาตัวรอดขณะที่อยู่ในปารีส เธอตกหลุมรักกับ วาคิม มาสโลฟ (Vakim Maslov) นักบินรัสเซียที่ประจำการ ในกองทัพฝรั่งเศสและต่อมา มาสโลฟ ได้รับบาดเจ็บจากการรบ จนสูญเสียความสามารถในการมองเห็นของตาทั้งสองข้าง

มาตา ฮารี ต้องการไปเยี่ยมคนรักของเธอที่รักษาตัวอยู่ใน แนวนหน้า ฝ่ายชาวกรองฝรั่งเศสได้ยื่นเงื่อนไขกับเธอว่า เธอจะต้องเป็นสายลับให้กับฝรั่งเศสเพื่อลวงความลับจากประเทศ เยอรมนีเธอจึงจะมีสิทธิได้เยี่ยมคนรักด้วยเห็นว่าเธอ สามารถเข้าถึงตัวผู้นำระดับสูงของเยอรมันได้รวมถึง องค์มกุฎราชกุมาร จึงเสนอคำตอบแทนให้ถึง 1 ล้านฟรังก์ มาตา ฮารี ก็ยอมรับเงื่อนไขดังกล่าวด้วยหวังจะได้เริ่มชีวิตใหม่ กับคนรักเข้าถึงช่วงปลายปี 1916 (พ.ศ. 2459) เธอไปสเปน เพื่อที่จะลวงความลับจาก อาโนลด์ เคลเลอ (Arnold Kalle) ทูตทหารเยอรมันในมาดริดและขอให้ช่วยให้เธอได้พบกับ มงกุฎราชกุมารแห่งรัสเซียที่เธอเคยมีสัมพันธ์ด้วยแต่ทูตทหาร เยอรมันรู้ทันสายลับสาวจึงได้แอบบอกข้อมูลลงให้กับเธอไป ส่วนเธอก็เล่าเรื่องข่าวลือทางฝั่งฝรั่งเศสซึ่งก็ไม่ได้มีราคาอะไร มากเป็นการแลกเปลี่ยนในเวลาไม่นานจากนั้นทูตเยอรมันรายนี้ ก็ส่งข้อความลับซึ่งได้จาก “H21” สายลับที่ลักษณะตรงกับ “มาตา ฮารี” กลับไปยังเบอร์ลินโดยใช้รหัสลับที่ทางฝรั่งเศส สามารถถอดได้แล้ว ราวกับจงใจที่จะแกล้ง “มาตา ฮารี”

ที่เธอหลอกใช้เขา

< จุดจบสายลับสาว >

เส้นทางสายลับของเธอมีอันต้องสิ้นสุดเมื่อเธอ เดินทาง กลับมายังปารีสในวันที่ 13 เดือนกุมภาพันธ์ปี 1917 เธอถูก จับกุมโดยรัฐบาลฝรั่งเศสและถูกพิจารณาดีเป็นการลับ ก่อนที่ ศาลจะตัดสินให้เธอมีความผิดต่อโทษประหารชีวิต ซึ่งว่ากันว่า เธอเป็นเพียงแพะรับบาปของรัฐบาลฝรั่งเศสต่อความล้มเหลว ในการทำสงครามโดยโทษว่าเธอขายความลับให้กับพวกเยอรมัน ทำให้ฝรั่งเศสต้องเสียเปรียบ ในหลายๆ ครั้ง มาตา ฮารี ถูกประหารชีวิต ด้วยการยิงเป้าเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม ปี 1917 ทั้งนี้ เธอขอให้เพชฌฆาตไม่ต้องปิดตาของเธอขณะลั่นไก และยังส่งจูบให้กับพวกเขาในการล่าครั้งสุดท้ายด้วย เรื่องราว ของเธอถูกเล่าขานกันมาหลากหลาย ทั้งมุมมองของสายลับ มีอิมมิงผู้ลวงความลับระหว่างคู่สงคราม และในฐานะของผู้หญิง คนหนึ่งที่ต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้อยู่กับคนที่เธอรัก ไม่ว่า เรื่องราวในมุมไหนเธอก็คือผู้สูญเสียที่เป็นผลมาจาก ความขัดแย้งและสงครามที่ไม่เคยจะให้อภัยแก่ผู้ใด ดังนั้น ความ ประรองดองสมานฉันท์สามัคคีกันเท่านั้นคือคำตอบที่จะทำให้ บ้านเมืองมีสันติภาพและความสงบสุขได้ในฐานะประชาชน คนไทยต้องช่วยกันคนละไม้คนละมือในบทบาทที่เราทำได้ เพราะที่ผ่านมาเราก็มีผู้สูญเสียมากมายเหลือเกินแล้วที่ไม่มีผู้ใด สนใจจะรับรู้เลย

ปลัดดาวรรณ หญิงแกร่งแห่งชายแดนไทย-ลาว

“มุ่งพัฒนางานสัญจรข้ามแดนเพื่อความมั่นคง”

กษัตริย์ พัฒนะวิชัย : เรียบเรียง

เมื่อเอ่ยถึงคำว่า “สตรี” หรือ “ผู้หญิง” กับงาน “ความมั่นคง” น้อยคนที่จะเห็นและนึกถึงความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันในสังคม แต่ทว่าในแวดวงของนักปกครองเราจะพบได้บ่อยครั้งและเห็นบทบาทของสตรีกับงานความมั่นคงได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บทความนี้ จึงขอนำเสนอบทสัมภาษณ์หญิงแกร่งผู้มีบทบาทในงานด้านความมั่นคงของฝ่ายปกครองในพื้นที่ชายแดนไทย-ลาว นามว่า “ดาวรรณ ประกอบศรี”

ด้านประวัติส่วนตัว ปลัดดาวรรณฯ ปัจจุบันอายุ 54 ปี ดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ กลุ่มงานความมั่นคง ที่ทำการปกครองจังหวัดมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์

งานที่ปลัดดาวรรณฯ รับผิดชอบด้านความมั่นคงที่สำคัญ คือ การออกหนังสือผ่านแดน (Border Pass) ให้กับคนไทยที่จะเดินทางไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยปลัดดาวรรณฯ รับผิดชอบงานออกหนังสือผ่านแดนมาตั้งแต่ปี 2545 จนถึงปัจจุบันและกำกับดูแลการดำเนินการออกหนังสือผ่านแดนของจุดผ่านแดนถาวรที่ตั้งอยู่ในจังหวัดมุกดาหาร 2 ด้าน คือ ด้านสะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร – สะหวันนะเขต) และด่านท่าเทียบเรือ-ท่าข้ามเทศบาล จังหวัดมุกดาหาร

สำหรับงานหนังสือผ่านแดน (Border Pass) ปลัดดาวรรณฯ มีความเห็นว่า เป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านบริการประชาชนเป็นงานที่อำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการมีเอกสารเดินทางข้ามแดน ณ จุดผ่านแดนถาวรที่กำหนดไว้ 2) ด้านความมั่นคง ในกระบวนการออกหนังสือผ่านแดน (Border Pass) มีความสำคัญด้านความมั่นคงอย่างยิ่ง เป็นการคัดกรองบุคคลหรือการควบคุมดูแลผู้ที่อาจจะแฝงตัวมาดำเนินการในสิ่งที่ เป็นภัยต่อบ้านเมือง หรือประชาชนในพื้นที่

3) ด้านความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน ผู้ปฏิบัติงานหนังสือผ่านแดน (Border Pass) จะต้องมีความรู้ความชำนาญเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศไทยเพื่อนบ้านเพื่อใช้เป็นข้อมูลแนะนำคนไทยที่จะเดินทางข้ามแดนในการปฏิบัติตนหรือประกอบกิจการต่างๆ ให้เหมาะสมกับผู้คน สถานที่ ในขณะเดียวกันผู้ปฏิบัติงานเองจะต้องมีความสัมพันธ์อันดีในระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อประโยชน์ในการประสานงานและดำเนินความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

ปลัดดาวรรณฯ มีความมุ่งมั่นในการพัฒนางานหนังสือผ่านแดน (Border Pass) มาโดยตลอดระยะเวลาที่รับผิดชอบงานด้านนี้ โดยสิ่งที่ปลัดดาวรรณฯ ได้ทำก็คือ การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนในงานหนังสือผ่านแดน (Border Pass) ให้มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ด้วยการนำเครื่องบัตรคิวมาใช้ มีการเพิ่มช่องทางบริการประชาชนให้มากขึ้น รวมทั้งพัฒนา บุคลากรให้มีความพร้อมในการบริการประชาชน ทั้งในด้านความรู้ มีจิตบริการในการให้บริการ

สำหรับความประทับใจในงานหนังสือผ่านแดน (Border Pass) ปลัดดาวรรณฯ กล่าวว่า มีความภาคภูมิใจอย่างมากที่ได้รับพิชิตขอบเขตปฏิบัติงานหนังสือผ่านแดน (Border Pass) เนื่องจากได้รับเสียงตอบรับในทางที่ดีมาตลอดว่าสามารถบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เจ้าหน้าที่มีจิตอาสาบริการพร้อมดูแลประชาชนเป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม แม้งานหนังสือผ่านแดน (Border Pass) จะ WU กับปัญหาอุปสรรคในด้านการบริหารงบประมาณที่จำกัด แต่ด้วยใจที่พร้อมพัฒนางานหนังสือผ่านแดน (Border Pass) ให้ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน ปลัดดาวรรณฯ ที่ยังคงมุ่งมั่นในการพัฒนาการให้บริการพร้อมกับกำกับดูแลให้เจ้าหน้าที่ที่งานหนังสือผ่านแดน (Border Pass) ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ทั้งด่านทั้งสองให้ปฏิบัติงานด้วยความถูกต้อง เป็นไปตามระเบียบกฎหมายพร้อมทั้งมีจิตบริการประชาชนด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสจนได้รับเสียงตอบรับที่ดีจากผู้มารับบริการ

นี่คือ “หญิงแกร่งแห่งชายแดน” สมศักดิ์ศรี นักปกครองหญิง วอขึ้นชมด้วยใจจริงค่ะ

ชนเผ่าลีซอ หรือลีซู

พงษ์พัทธ์ ลินราย : เรียบเรียง

จากบทความครั้งที่ผ่านมามีการนำเสนอประวัติและความเป็นมาของชนเผ่าขมุมาแล้ว สำหรับบทความในครั้งนี้จะนำเสนอประวัติและความเป็นมาของชนเผ่าลีซอหรือลีซูซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวนชาวเขา 9 เผ่า ที่ประเทศไทยได้สำรวจ และจัดทำทะเบียนประวัติไว้ในชื่อกลุ่ม “ ชุมชนบนพื้นที่สูง (ชาวเขา 9 เผ่า) ” ซึ่งได้รับการกำหนดเลขประจำตัวในกลุ่ม 6-xxxx - 71xxx-xx-x และรัฐบาลไทย ใ้มีนโยบายให้สถานะและสิทธิต่าง ๆ เช่นเดียวกับชนกลุ่มน้อยกลุ่มอื่น

ประวัติความเป็นมา

ชนเผ่าลีซอหรือลีซู มีถิ่นกำเนิดดั้งเดิมอยู่บริเวณต้นน้ำโขงและแม่น้ำสาละวิน ได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานเป็นชุมชนครั้งแรกในประเทศไทย ณ บานห้วยसान อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2464 จำนวน 4 ครอบครัวต่อมาได้มีการแยกกลุ่มไปทำมาหากินอยู่แถบหุบเขาคอยช้าง ตำบลลาวี อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย ภายหลังได้มีการอพยพกระจายไปยัง จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ดาก พะเยา กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ แพร่ และจังหวัดสุโขทัยตามลำดับ สำหรับชนเผ่าลีซอหรือลีซู ที่พบในประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่จะเป็นลีซูลาย ส่วนลีซุดำนั้นจะพบในประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และสาธารณรัฐประชาชนจีน

วิถีชีวิต

ชาวลีซอหรือลีซู มีความเป็นอยู่เรียบง่าย ประกอบอาชีพทำไร่ ปลูกข้าวและพืชพันธุ์ต่าง ๆ ไว้เลี้ยงครอบครัว ปกครองโดยผู้อาวุโส สืบสกุลทางบิดา แต่ละหมู่บ้านมีงศหลายสายสกุล นับถือศาสนาพุทธและผี เทศกาลที่สำคัญ คือ เทศกาลขึ้นปีใหม่ เรียกว่า “กินวอ” ตรงกับเทศกาลตรุษจีน จะมีการเลี้ยงเหล้าขาวโพล่ เลี้ยงขนมปาดี้ เลี้ยงฉลองด้วยอาหารต่าง ๆ ที่ปรุงจากเนื้อหมู และทุกคนจะไปรวมกันที่บ้านหมอผีประจำหมู่บ้าน เพื่อประกอบพิธีเซาทรงเพื่อขจัดสิ่งชั่วร้าย ในเวลากลางคืนจะมีการเต้นรำฉลองเรียกว่า “เตนจะคี” เช้าวันขึ้นปีใหม่ มีการยิงปืนและมีการเซ่นบูชาผีประจำหมู่บ้าน

ปัจจุบันสังคมชาวลีซอหรือลีซูประสบปัญหาหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ วิถีชีวิตที่เป็นแปลงไป การสูญหายของวัฒนธรรมและภาษารวมทั้งปัญหาที่ดินทำกินที่ครอบครองมาหลายชั่วอายุคนแต่ก็ยังไม่ได้รับสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายหรือยังมิได้รับการยอมรับในการอยู่อาศัย ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่ทำให้ชนเผ่าลีซอต้องอพยพแรงงานสู่ภาคเมือง โดยปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ภาครัฐควรมีส่วนร่วมในการแก้ไขหรือผลักดันอย่างไรเพื่อที่จะรักษาอัตลักษณ์ของความเป็นลีซูไว้ให้คงอยู่ต่อไป